

РЕШЕНИЕ

№ 2863

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10080** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/. Съдът е сезиран с жалба от [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А., чрез адв.М. С., срещу Решение № 1303/23.08.2021г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" , с което е потвърден изцяло Ревизионен акт (РА) № Р-22221720004162-091-001/09.06.2021г., издаден от органи по приходите. С ревизионния акт е ангажирана отговорност на жалбоподателя по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за невнесен от [фирма], ЕИК[ЕИК] данък в общ размер на 70 336,31 лв. по издадена фактура № [ЕГН] от 30.10.2019 г. с данъчна основа в размер на 351 700,00 лв. и лихви в размер на 11 196,09 лв.

Жалбоподателят оспорва РА с доводи за неправилност и незаконосъобразност. Поддържа, че констатациите на органите по приходите, че двете дружество имат един и същ счетоводител – В. А. Д. са необосновани, тъй като същото лице е работило в [фирма] преди повече от 10 години, а именно в периода м.10.2011г. – м.12.2012г. Не се оспорват констатациите, че двете дружества ползват една и съща база в [населено място], но се твърди, че е често срещана практика в търговския оборот. Поддържа се, че седалищата на двете дружества са различни – на жалбоподателя в [населено място], а на [фирма] - в [населено място]. За ползването на една и съща база от дружествата се твърди, че е обстоятелство, което може да установи единствено наличието на търговски отношения между дружествата, но не и знание у всяко от тях за

счетоводните операции на другото. Развити са доводи за липса на свързаност между двете дружества, обосновани с различните им управители и липсата на доказателства за каквато и да било връзка между тях. За знанието по чл.177 от ДОПК се сочи, че не следва да се предполага, а да бъде доказано от органите по приходите, поради което не е налице първата хипотеза по чл.177 ал.2 от ДОПК. По отношение на втората хипотеза от този законов текст – „регистрираното лице е било длъжно да знае, че дължимия данък няма да бъде внесен, се твърди, че при ревизията не са събрани и доказателства за това обстоятелство, установяването на което е в тежест на органите по приходите. Оспорват се и начислените лихви с РА. Искане за отмяната му.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Не се явява и пълномощникът му – адв.С., която в представено писмено становище поддържа жалбата, допълва доводите в същата и моли за отмяна на оспорения РА. Претендира разноски за държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Ответникът, чрез юрисконсулт Н. оспорва жалбата, като моли съдът да постанови решение, с което да потвърди оспорения РА като законосъобразен, по мотиви, изложени в решението на директора на Дирекция ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети като доказателства представените с административната преписка. Страните не ангажират нови доказателства.

Събраните по делото доказателства установяват от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720004162-020-001 от 10.07.2020 г., връчена по електронен път на 13.07.2020 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за ангажиране на отговорност по реда на чл. 177 от ЗДДС за задължения на [фирма] по доставка, документирана с фактура №[ЕГН] от 30.10.2019 г., за данъчен период м. 10.2019 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК първоначалната заповед е изменена със Заповеди № Р-22221720004162-020-002/10.09.2020 г., № Р-22221720004162-020-003 от 07.10.2020 г. и № Р-22221720004162-020-004 от 09.12.2020 г., връчени по електронен път. Последната Заповед е издадена въз основа на Заповед № Р-22221720004162-ЗИД-001 от 09.12.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, като е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 11.03.2021 г.

Всички посочени заповеди са издадени от М. А. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., която със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221720004162-092-001 от 12.05.2021 г., връчен по електронен път на жалбоподателя на 18.05.2021 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството е подадено писмено възражение срещу направените предложения за установяване на задължения в РД, което е прието за неоснователно. Към възражението е представен Договор от 03.02.2017г. за счетоводно-консултантско обслужване, сключен между [фирма] и [фирма] с предмет „извършване на писмени и устни счетоводно-консултантски услуги, обезпечаващи функционирането на дружеството в съответствие с българското счетоводно и данъчно законодателство (л.62-66 от адм.д.).

Ревизията приключва с РА № Р-222217200041625-091-001 от 09.06.2021 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите, при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на жалбоподателя на 09.06.2021 г.

С РА е ангажирана отговорност по чл. 177 от ЗДДС на ревизираното дружество във връзка с издадена от [фирма] фактура № [ЕГН] от 30.10.2019 г. с данъчна основа в размер на 351 700,00 лв. и начислен ДДС в размер на 70 340 лв. (л.32 от приложенията към делото).

Установено е, че основната стопанска дейност на дружеството е отглеждане на биволи и крави за мляко. Жалбоподателят е регистриран като селскостопански производител. За ревизирания период търговската дейност се извършва в нает обект, находящ се в [населено място], [община], съгласно договор за наем на селскостопански сгради и земеделски площи от 16.01.2019 г., сключен с [фирма]. Приходите на дружеството се формират основно от продажби на краве и биволско мляко.

В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221720004162-040-001 от 03.08.2020 г., с което са изискани доказателства относно получената доставка по фактурата, издадена от [фирма], в т.ч. счетоводни справки, приемо-предавателни протоколи, доказателства за плащане, водена търговска кореспонденция, банкови и други документи. В отговор не са представени документи.

С протокол № Р-22221720004162-П.-001 от 23.04.2021 г. са приобщени доказателства, събрани в извършено предходно ревизионно производство на [фирма], приключило с РА № Р-2222172000101-091-001/20.07.2020 г.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма], приключила с Протокол № П-22002320118914-141-001 от 14.09.2020 г. (л.30-31 от приложенията към делото). Съобразно констатациите в протокола, на 27.07.2020г. от посоченото дружество са представени фактура № 188/30.10.2019г. и хронологична счетоводна справка на кореспонденция на сметки Дебит 503/9 на Кредит 411 за клиент Д. 17 Е. със сумата 1280 лв. за период 01.05.2020г. – 30.06.2020г.

Изпратена е служебна бележка изх. № 961-12/23.07.2020 г, до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. относно проучване на имущественото състояние на [фирма]. Получен е отговор вх.№ 961-12#1/11.08.2020 г., с който ревизиращият екип е уведомен, че е образувано Изпълнително дело №200802973/15.01.2020 г. на [фирма] и е наложен е запор върху 7 МПС. В отговора е посочено, че балансовата стойност на всичките МПС по наложеният запор с Постановление И..№ С 200022-022-0001130/15.01.2020 г. е нулева. Отделно от това е отбелязано, че е изпратено и Искане по чл. 212 от ДОПК до [фирма] за предоставяне на информация за местонахождението на МПС и осигуряване на възможност за опис на същите, но не е получен отговор.

Органите по приходите са установили, че за периода от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г., чрез включването в дневника си за покупки и в справката-декларация за съответния данъчен период [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 70 340,00 лв. по фактура № [ЕГН]/30.10.2019 г. издадена от [фирма] за доставка на селскостопанска техника. В хода на извършената ревизия на [фирма] по ЗДДС за периода 01.09.2019 г. до 30.11.2019 г., приключила с Ревизионен акт №Р-22221720000101-091-001/20.07.2020 г., е установено, че е налице реално

извършена облагаема доставка на селскостопанската техника по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и за ревизираното лице е налице право на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура, издадена от [фирма]. Ревизиращите органи са отбелязали, че в хода на посочената ревизия, от жалбоподателя са представени копие от фактурата, издадена от [фирма], счетоводни регистри, договор за доставка на селскостопанска техника от 30.10.2019 г., сключен с доставчика, но не са представени доказателства за извършено плащане по спорната фактура.

Констатирано е, че за периода, когато е издадена фактурата от [фирма], именно м. 10.2019 г., дружеството има задължения по подадената справка-декларация в размер на 70 336,31 лв.

В писмени обяснения от управителя на [фирма] е посочено, че е взето решение да бъде закупена съответната селскостопанска техника от [фирма], поради обстоятелството, че работещите с нея са запознати с техническите характеристики на тази техника. Посочени са интернет сайтове, в които се предлага селскостопанска техника втора употреба, като tractor.bg, traktorpool.bg, autoline.bg, на база на които са направени сравнения и са определени продажните цени на всяка една от машините.

W. eq é ka 30.10.2019г. е сключен договор за покупко-продажба на МПС между [фирма] като продавач и [фирма] като купувач за продажба на МПС – селскостопанска техника, подробно описани в приложение 1 към договора. (л.177-180 от приложенията). Договора е нотариално заверен от нотариус № 238 по регистъра на НК, с район на действие – района на РС Елин Пелин. Съгласно чл.2Б от договора продавачът се съгласява продажната цена в размер на 422 040 лв. да бъде заплатена в срок от 12 месеца от подписване на договора по банковата сметка на ипотекарния му кредитор , а именно „А. Е..

Селскостопанската техника – предмет на договора за покупко-продажба е регистрирана надлежно в Министерство на земеделието, горите и храните, като за регистрацията са издадени и свидетелства за регистрация на земеделска техника (л.163-169 от приложенията).

С подадена справка-декларация за м. 10.2019 г. от [фирма] е деклариран данък за внасяне в размер на 70 336,31 лв., но дължимият по доставката ДДС не е внесен.

Предвид горното органите по приходите са приели, че жалбоподателя е получател по облагаема доставка – в случая доставка на селскостопанска техника и за периода на доставките е регистрирано лице по ЗДДС. Осъществена е облагаема доставка, по която доставчикът е издал фактура с посочен на отделен ред ДДС, който ДДС доставчикът е длъжен да внесе в бюджета, което е потвърдено от събраните доказателства в хода на ревизията – издадена е фактура №[ЕГН]/30.10.2019 г., по която е начислен ДДС в размер на 70 340,00 лв. Дължимият данък не е внесен от доставчика - с подадената справка-декларация за м. 10.2019 г. от [фирма] е деклариран данък за внасяне в размер на 70 336,31 лв., който не е внесен, а ревизираното лице е ползвало правото на приспадане по издадената му фактура. Прието е от ревизиращите органи, че жалбоподателят е знаел или е бил длъжен да знае, че данъкът няма да бъде внесен, като това знание е обосновано неизвършено от жалбоподателя плащане по фактурата, издадена от [фирма], като той е бил длъжен да знае и не може да има разумното очакване, че след като не е извършил плащане по спорната фактура, доставчикът ще внесе дължимия данък за м. 10.2019 г., формиран като резултат за внасяне за съответния данъчен период.

Освен горното, като аргумент в подкрепа на тезата за наличието на особени

отношения между продавача [фирма] и жалбоподателя, органите по приходите са посочили, че доставчикът и клиентът ползват една и съща база, находяща се на адрес [населено място]. Базата е собственост на [фирма] и е отдавана под наем на [фирма], съгласно предоставен договор за наем на недвижим имот от 16.01.2019 г. (л.489-491 от приложенията). Мотивирали са се и с установеното от писмени обяснения от страна на ревизираното дружество, че процесната техника е ползвана в дейността при условията на наем в предходните периоди и тя е добре позната на работещите с нея. Приели са, че счетоводството и на двете дружества се извършва от едно и също лице - В. А. Д.. За последното обстоятелство в ревизионното производство не са събрани писмени доказателства. Съобразно Обяснителна записка от жалбоподателя, подадена във вр. с искане за представяне на документи по повод подадена справка за възстановяване на ДДС и във вр. с извършена проверка по прихващане или възстановяване, възложена с резолюция № П-22221719210119-ОРП-003/07.01.2020г. и приключила с Доклад (л.453-455 от приложенията), счетоводството на дружеството се осъществява от [фирма] на адрес [населено място], [улица].(л.494-495 от приложенията).

От ревизиращите органи е приобщен резултата от извършената експертиза в предходното ревизионно производство на жалбоподателя за определяне на пазарната цена на селскостопанската техника, продадена на [фирма], възложена въз основа на Акт за възлагане №Р-22221720000101-01-001 от 11.02.2020 г.(л.129 от приложенията). Експертизата е изготвена от лицензиран оценител М. А., притежаващ сертификат за оценителска правоспособност №300100717 от 2011 за оценка на машини и съоръжения (л.131). При анализ на резултатите от изготвената експертна оценка органите по приходите са установили, че е налице отклонение на цените, определени по фактура №[ЕГН]/ 30.10.2019 г., спрямо определените в експертната оценка като пазарни цени, за две от селскостопанските машини, а именно цените на телескопичен товарач М. и Трактор М. Ф. 5611 са завишени спрямо долната и горната граница на пазарните стойности съгласно експертната оценка, като в проценти завишението е между 51,56% и 38,18%.

При така описаната фактическа обстановка органите по приходите са посочили, че е изпълнен фактическият състав, предвиден в разпоредбата на чл. 177, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 177, ал. 3 от ЗДДС за прилагане на солидарна отговорност и за [фирма] възниква задължение да заплати дължимия от [фирма] данък за внасяне в размер на 70 336,31 лв., деклариран в справката-декларация за м. 10.2019 г.

Съгласно възложената при ревизията оценителна експертиза с вх.№5300-333/13.03.2020г. (л.141-151 от приложенията) е установена „пазарна цена“ по методите на §1, т.10 от ДР на ДОПК към датата на покупка на 7 броя селскостопански машини – 30.10.2019г., а именно: на телескопичен товарач М. с година на производство 2013г., зърнокомбайн с хедер J. D. с година на производство 2001г., трактор М. с година на производство 1997г., Трактор Ф. F100 с година на производство 1990г., Трактор М. Ф. 5611 с година на производство 2014г., Трактор Н. Н. M135 Фадрома В. с година на производство 1997г..

Вещото лице е посочило, че реалната пазарна цена към месеца на продажбата е получил като от разходите за придобиване на нов подобен актив към съответната година на производство е извадил физическото изхабяване, както и функционалното и екологично изхабяване. Вещото лице е извършил оглед на автомобилите и е установил техническото им състояние. Сравнявана от вещото лице е стойност на нов

автомобил, произведен през съответната година, и е изброено, че подобни автомобили са предлагани в България и в Европа с определен диапазон на цените, като по отношение на същите е отбелязано, че цените на продавачите обикновено са завишени с 20 %. Вещото лице не е посочило източниците си на информация, като в раздел „Нормативна база“ на експертната е посочил Таблици на Б. за 2019г. и Периодични издания за селскостопански и строителни машини.

Въз основа на оценителната експертиза, ревизиращият екип е установил, че е налице отклонение на цените, определени по фактура №[ЕГН]/ 30.10.2019 г., спрямо определените в експертната оценка като пазарни цени, за две от селскостопанските машини, а именно цените на телескопичен товарач М. и Трактор М. F. 5611 са завишени спрямо долната и горната граница на пазарните стойности съгласно експертната оценка, като в проценти завишението е между 51,56% и 38,18%.

В РА е формиран извода, че в конкретния случай са налице обстоятелства по чл. 177 от ЗДДС, като в случая жалбоподателят като регистрирано лице – получател по облагаема доставка, отговаря за дължимия и невнесен данък от друго регистрирано лице, в случая [фирма] и данъкът във връзка с доставката не е внесен от доставчика. Прието е, че фактура №[ЕГН]/ 30.10.2019 г. с начислен ДДС в размер на 70 340,00 лв., издадена от [фирма], е декларирана в регистъра по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС-Дневник продажби за м. 10.2019 г. Установено е, че за м. 10.2019 г. дължимият данък по справка-декларация в размер на 70 336,31 лв. не е внесен от доставчика.

Посочено е, че за да се ангажира отговорност по реда на чл. 177 от ЗДДС, е необходимо да бъде изпълнен фактическия състав на нормата в неговата цялост, а съгласно ал. 2, отговорността по ал. 1 се реализира, когато регистрираното лице е знаело или е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен. Наличието на знание е изведено от факта, че получателят дори и да не е знаел за намерението на доставчика да не внесе дължимият данък, е могъл да научи за това, ако е предприел всички разумни мерки в рамките на неговите възможности. Знанието у ревизираното лице е обосновано от факта, че между двете дружества – доставчик и получател е налице особен тип свързаност – двете дружества са стопанисвали една и съща база и продадените на жалбоподателя активи, преди това са му били отдавани под наем за дълъг период от време. отбелязано, че счетоводното обслужване и на жалбоподателя и на доставчика се осъществява от едно и също лице.

За косвено доказателство за знанието, органите по приходите са приели липсата на разплащане по процесната фактура, което не е спорно. И така, тъй като жалбоподателят не е платил на доставчика начисления ДДС по доставката, е мотивирано, че той не би имал разумното очакване, че последният е във възможност да изпълни задължението си за внасяне на начисления ДДС в Републиканския бюджет. И независимо, че

разплащането по доставката да не е елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 177 от ЗДДС, на общо основание е прието като обективен факт. Прието е и че събирането на дълга от доставчика е невъзможно към настоящия момент, доколкото са изчерпани способите за принудително събиране на тези задължения, тъй като при наложен заповор върху притежавани МПС от доставчика, не е установено къде се намират, те за да бъдат описани и да може да бъде предприета публична продажба.

Органите по приходите са посочили и значително разминаване между определената пазарната цена на две от селскостопанските машини, продадени на жалбоподателя, като завишението в цената е между 51,56% и 38,18%, което според същите сочи, че жалбоподателят е закупил машини на стойност, която не отговаря на пазарната цена.

При тези факти и обстоятелства, е направен и извод, че получателът по доставките е знаел, че данъкът няма да бъде внесен от нейния изпълнител, т.е. прието е наличие на хипотезата на чл. 177, ал. 2 от ЗДДС, което позволява предвидената отговорност в чл. 177, ал. 1 от ЗДДС да бъде реализирана.

При административното обжалване РА е потвърден с решение № 1303/23.08.2021г. по подробно изложени мотиви.

Предвид установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице, което има правен интерес да обжалва, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

РА е издаден в предвидената форма, от компетентни органи по чл.119, ал.2 от ДОПК, при спазване на процесуалните правила.

Спорът е по приложението на материалния закон.

Нормата на чл. 177 ЗДДС предвижда солидарна отговорност, установена по силата на закона на регистрирано по ЗДДС лице - получател по доставката за невнесен данък добавена стойност /ДДС/ от друго лице, доколкото е ползвано право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и невнесен данък. Отговорността се реализира при следните кумулативни условия: лицето, чиято отговорност се ангажира да има качеството получател по облагаема доставка; да е ползвало данъчен кредит пряко или косвено свързан с доставката, дължимият ДДС да не е внесен в бюджета като резултат за съответния период и лицето да е знаело или да е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен съгласно чл. 177, ал. 2 ЗДДС. Нормата на чл. 177, ал. 3 ДОПК установява оборима презумпция по отношение на задължението за знание. Доказателствената тежест за установяване на предпоставките

по чл. 177 ЗДДС, включително и на условията за приложение на презумпцията по чл. 177, ал. 3, т. 1 и т. 2 ЗДДС, е на органите по приходите.

В конкретния случай предмет на съдебния спор е отговорността на [фирма] в качеството му на получател по доставки на МПС по фактура № 0...188/30.10.2019г., издадена от [фирма]. В хода на ревизията е установено, че за процесния период прекият доставчик има задължения за ДДС, които не са внесени.

Спорни по делото са и наличието на свързаност между страните по доставката, изведено от ползването под наем от получателя по доставката на база на доставчика, което би могло да обоснове знание за невнасяне на данъка; липсата на плащане по фактурата; воденето на счетоводството от едно лице. Следващ спорен момент по делото е относно установяването на условието по чл. 177, ал. 3, т. 2 ЗДДС и по-конкретно дали цената на процесната доставка се отклонява значително от пазарните цени, за да се приложи презумпцията, че получателят е бил длъжен да знае, че данъкът няма да бъде внесен от неговия пряк доставчик.

По силата на § 1, т. 8 от ДР на ЗДДС "пазарна цена" по смисъла на този закон е цената по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ДОПК, определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на ДР на ДОПК. Съгласно § 1, т. 8 от ДР на ДОПК пазарна цена е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани. Методите за определяне на пазарни цени са изброени в § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, а редът и начинът за тяхното прилагане е определен в Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. на министъра на финансите. В конкретния случай предположението е базирано на изготвена единствено в хода на предходна ревизия на жалбоподателя оценителна експертиза относно пазарните цени на МПС, предмет на доставката.

Съдът е указал доказателствената тежест на страните с определението за насрочване – жалбоподателя за твърденията в жалбата, на ответника за установяване изпълнението на законовите изисквания при издаването на РА. Действително, жалбоподателят е проявил процесуална пасивност и не е ангажирал доказателства за оборване на експертизата от ревизионното производство, но и ответникът не е ангажирал такива, за да установи по един обоснован и категоричен начин, че в случая цените на процесните доставки се отклоняват значително именно от „пазарните цени“. Експертизата, приета при първата ревизия, не обосновава надлежно определени пазарни цени, съответно отклонение от тях.

Следва да се има предвид, че дадените цени на МПС не са пазарни цени по смисъла на § 1, т. 8 от ЗДДС, тъй като използваният метод на сравнимите неконтролирани цени не е приложен съобразно чл. 18 от Наредба № Н-9/14.08.2006 г. въз основа на съпоставка на цените на процесните МПС (по контролираните сделки) с цената за МПС по съпоставими неконтролирани сделки, осъществени при съпоставими условия.

Заключението на оценителната експертиза в предходното ревизионното производство е изготвено на база огледи на селскостопанската техника и предлагането на подобна техника в България и в Европа към м.10 2019г., описани в редици от стойности и забележката, че цените на продавачите са обикновено завишени с 20 %. Не са конкретизирани източниците на тези предложения, нито от коя страна в Европа са взети. Към експертизата не са приложени други документи освен тези за процесните МПС (договора за покупко-продажба и свидетелствата за регистрация на селскостопанска техника), нито е посочено, че са използвани цени по реално сключени сделки, напротив заключението е базирано на цени, на които МПС са желани за закупуване и на цени, на които са предлагани за закупуване.

Тъй като в случая се презюмира знание, на база отклонение в цените на ревизираните доставки с пазарните цени, то доказателствената тежест е на органа по приходите и на решаващия орган в съдебното производство. Доколкото единственото доказателство, на което се основава предположението е експертизата от първата ревизия, то ревизиращият орган и ответникът в съдебното производство (решаващият орган) не са се справили с доказването на една от кумулативните предпоставки по чл. 177 ЗДДС и конкретно презумпцията за знание, основана на установено по предвидените методи за това значително отклонение от пазарни цени. При липсата на надлежно установени, въз основа не на желани и предлагани цени, а на установени от реални сделки пазарни цени на процесните МПС, не е установено последното от предвидените кумулативни условия за прилагане на отговорността по чл. 177 ЗДДС. Само на това основание следва да се приеме, че РА е незаконосъобразен и установените на основание чл.177 от ЗДДС задължения по отношение на [фирма] следва да се отменят като незаконосъобразни.

Разпоредбата на чл. 177 ЗДДС представлява изключение от правилото, че данъкът се дължи от доставчика, и подлежи на стриктно тълкуване. По тази причина всяка от предпоставките за ангажиране на отговорността следва да бъде установена при условията на пълно и главно доказване, и то от страна на органите по приходите, върху които е доказателствената

тежест за това.

Двете дружества нямат общ административен адрес , а имат различен адрес за кореспонденция. Няма и общо (осъществявано от едно и също лице) счетоводно обслужване. Счетоводното обслужване на жалбоподателя се осъществява от [фирма] на адрес [населено място], [улица], а счетоводното обслужване на доставчика [фирма] с ЕИК [ЕИК], се осъществява от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и адрес [населено място], [улица], бл.И., вх.Б ет.3 офис 339. От страна на органите по приходите не са ангажирани доказателства за осъществяване на счетоводното обслужване на жалбоподателя и доставчика от лицето В. А. Д. към датата на доставката – 30.10.2019г. Дори и да се допусне хипотетично счетоводно обслужване на двете дружества от едно и също лице (каквато хипотеза обективно не е налице) и този факт сам по себе си не обосновава извод, че дружеството жалбоподател е знаело, че дружеството доставчик няма да внесе в бюджета начисления ДДС, при наличие на задължение за счетоводителя да не разпространява сведения, факти и информация, определени като фирмена или търговска тайна на юридическите лица, на които предоставя счетоводни услуги. Поради това и счетоводно обслужване от дено и също лице на доставчик и получател не може да обуслови свързаност между дружествата по начин, водещ до знание у жалбоподателя, че доставчикът му няма да внесе начисления по доставките ДДС.

Органите по приходите не са анализирали съдържанието на нотариално заверения договор за покупко-продажба от 30.10.2019г., съобразно който плащането на продажната цена ще се извърши в 12 месечен срок и то по сметка на трето лице – ипотекарен кредитор на доставчика. Това обстоятелство също е основание за жалбоподателя да приеме, че ще плати правилно и в никакъв случай не предполага знание за това, че доставчикът няма да заплати данък добавена стойност. Съдът приема, че законът изисква знание за посоченото обстоятелство, а не очакване или съмнение, че доставчикът ще е възпрепятстван да внесе данъка в бюджета. Наред с това и знанието следва да бъде установено от органите по приходите по категоричен и безпорен начин

Не са осъществени предпоставките по чл. 177, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС за ангажиране на отговорността на жалбоподателя. Реализирането с оспорения РА на тази отговорност е незаконосъобразно, поради което и ревизионния акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски на жалбоподателя , които съдът следва да присъди в размер на 1050 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение, платено в брой по договор

за правна защита и съдействие от 10.01.2022г.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК,
Административен съд София - град, III отделение, 66 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221720004162-091-001/09.06.2021г., издаден от органи по приходите, потвърден с Решение № 1303/23.08.2021г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с който е ангажирана отговорност на [фирма] по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност за невнесен от [фирма], ЕИК[ЕИК] данък в общ размер на 70 336,31 лв. и лихви в размер на 11 196,09 лв., по издадена фактура № [ЕГН] от 30.10.2019 г. с данъчна основа в размер на 351 700,00 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски в производството в размер на 1050 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: